

Posudek diplomové práce

Kateřina Kovaříková: Valná hromada akciové společnosti

Rozsah diplomové práce Kateřiny Kovaříkové je standardní (60 rukopisných stran). Diplomantka zvolila odborně dosti relevantní téma, jehož aktuálnost v poslední době vzrostla zásluhou novelizace obchodního zákoníku zákonem č. 420/2009 Sb., který nabyl účinnosti dne 1. prosince 2009. Náročnost zvoleného tématu lze mít za standardní, když soudobá odborná literatura a zejména judikatura nabízí dostatek pramenů ke studiu a odbornému zpracování.

Práce obsahuje přehledné a uspořádané pojednání o zvoleném tématu, resp. jeho vybraných dílčích okruzích, a – myslím - naplňuje cíl, který si diplomantka vytkla. Je přitom zřejmé, že to je výsledek diplomantčiny samostatné práce. Dílo dokládá, že diplomantka pronikla do problematiky, o níž pojednává, dobře se v ní zorientovala a porozuměla jejímu systému, významu a praktickým dopadům. Diplomantka rovněž prokázala schopnost identifikovat problémy posuzované právní úpravou, poukazovat na její výkladová či aplikační úskalí a nabízet jejich řešení. Zdá se mi nicméně, že v tomto smyslu snad až příliš akcentovala význam pramenů, s nimiž pracovala. Dílo vyznívá spíše jako přehled klíčových závěrů právní vědy a judikatury k okruhům, na něž diplomantka zaměřila pozornost. Diplomantka jen výjimečně upozorňuje na problémy dosud neřešené, jen málo si klade otázky nad rámec dostupných stanovisek, nepolemizuje, nepředkládá vlastní postoje. Přitom jen shora uvedená novelizace vyvolala řadu nejasností, které by si zasloužily, ne-li definitivně vyřešit, tedy alespoň pojmenovat a nastínit cesty k jejich řešení. Částečně to možná souvisí se značnou šíří záběru, který diplomantka zvolila. Výsledkem je nutně určitá strohost, popisnost, ale i povrchnost, neumožňující hlubší analýzu té či oné problematiky. Přitom mnohé z dílčích okruhů, které diplomantka do práce zahrнула, by vydaly na samostatné pojednání. Jsem přesvědčen, že práci by bylo prospělo, kdyby diplomantka téma od počátku zredukovala a hlouběji analyzovala okruhy, které by zbyly.

Vysoce naproti tomu hodnotím způsob, jakým diplomantka pracovala s judikaturou. V oblastech, o kterých pojednala, práce postihuje významnou část judikatorního poznání. Bohužel i v tomto směru musím konstatovat, že diplomantčina rešerše nebyla vždy zcela důsledná, když práce pomíjí některá důležitá rozhodnutí, jež se váží k posuzovaným otázkám, zejména z poslední doby. Uvedený nedostatek opět přisuzují přílišné šíři záběru práce. Početnější jsou např. judikatorní závěry k vymezení obchodního vedení (str. 8 a 9), jednoznačný je dnes judikatorní názor na otázku, zda i jednotlivý člen dozorčí rady může svolat valnou hromadu (str. 13), v souvislosti s úvahami nad důsledky porušení povinnosti svolat řádnou valnou hromadu v zákonně šestiměsíční lhůtě (str. 16) postrádám reflexi nedávné judikatury Nejvyššího soudu k rozdělování zisku, dále k procedurálním otázkám rozhodovaným valnou hromadou, včetně rozhodování o jednacím řádu – viz na str. 41, a jejich zohlednění v pozvánce atd. Uvítám, jestliže diplomantka doplní informaci o těchto rozhodnutích během ústní obhajoby. Stejně tak bych ji rád položil otázku, jak se Nejvyšší soud v nedávné době vypořádal s otázkou působnosti valné hromady ke schvalování tantiém, jestliže valná hromada současně nerozhodne o rozdělení zisku akcionářům.

Z obsahového hlediska bych také upozornil na několik závěrů, které pokládám za částečně problematické či zasluhující dílčí doplnění během ústní obhajoby. Na str. 6 diplomantka např. neúplně vypočítává, že obligatorními orgány akciové společnosti jsou pouze valná hromada, představenstvo a dozorčí rada. Na str. 18 hovoří o „uveřejnění“ oznámení v Obchodním věstníku. Na str. 35 a 36 uzavírá, že svolavatelé valné hromady, kteří mají právní subjektivitu (jediný člen představenstva, soudem zmocněný akcionář), musejí pozvánku / oznámení podepsat.

Formální úroveň díla je odpovídající, zejména pokud jde o jeho strukturu, grafickou úpravu a důslednou práci s poznámkovým aparátem. V pořádku je též seznam použité literatury. Překlepy a chyby v psaní se vyskytují, nejsou však nijak četné.

Navzdory uvedeným dílčím výhradám hodnotím předloženou práci jako zdařilou a v každém případě způsobitou obhajoby i obhajitelnou. Konečné hodnocení ponechávám závislým na průběhu této obhajoby.

V Praze dne 17. května 2010

JUDr. Petr Čech, LL.M.

